

HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN HOOGMIS VAN PALMZONDAG

Onze-Lieve-Vrouwekathedraal Antwerpen 25 maart 2018, 10u

Mc. 11, 1-10

Jes. 50, 4-7/ Fil. 2, 6-11/Mc. 14,1 – 15,47

Broeders en zusters,

Moeilijke beslissingen schrikken ons af. Het kan lang duren voor we met iemand durven spreken over een drankprobleem. Het kan lang duren voor we een familielid opnieuw gaan bezoeken dat kwaad over ons heeft verteld. Het kan lang duren voor we een foute keuze durven erkennen en rechtzetten. Het kan lang duren vooraleer we een engagement in het vrijwilligerswerk willen opnemen. We zijn geneigd moeilijke confrontaties uit te stellen of uit de weg te gaan. Dat kan best even wachten, denken we dan. We zullen wel zien! Morgen komt ook langs hier!

Hoe keek Jezus vooruit naar zijn laatste dagen? Had Hij zijn veroordeling en zijn kruisdood nog kunnen vermijden of uitstellen? Ja, ongetwijfeld. Dat zou zelfs niet moeilijk geweest zijn. Hij had zich kunnen terugtrekken in de woestijn, waar Hij vroeger al geweest was. Hij had kunnen terugkeren naar de dorpen van Galilea die Hem zo goed bekend waren. Hij had kunnen vertrekken te voet langs een Romeinse weg richting Damascus of Antiochië, zoals Petrus en de apostelen na Pinksteren. Hij had een boot kunnen nemen richting Cyprus, zoals Paulus enige tijd later. Of nog eenvoudiger: Hij had zijn woorden kunnen afzwakken en zijn optreden matigen, om het ongenoegen van de Joodse overheid tegenover Hem te milderen. Hij had zich diplomatieker kunnen gedragen of neutraler opstellen, zoals we vandaag zeggen. Hij had zich ook enige vrienden kunnen maken op het hoogste niveau, onder de Joodse of de Romeinse overheden. Het had allemaal gekund. Er zijn veel nette manieren om je vel te redden!

En toch: Jezus kiest ervoor om de laatste confrontatie niet te ontlopen. Hij wil niets afdoen van wie Hij is en van wat Hem te doen staat. Hij wil eraan beginnen: aan zijn laatste getuigenis van trouw aan de Vader en van verbondenheid met de mensen. Hij leeft en handelt in het 'nu' van God: 'nu' mag Hij niet nalaten wat Hem 'nu' te doen staat. 'Nu' is het uur gekomen dat de Vader voor Hem heeft voorzien. 'Nu' is belangrijker dan uitstellen of uitwijken. Dat is de eerste boodschap van Palmzondag: dat Jezus ervoor gaat, bewust en vrij, tot het einde. Zijn lijden is geen noodlot, het is zijn keuze.

Geen wonder dus dat Jezus de regie zelf in handen neemt: Hij stuurt zijn leerlingen voor zich uit, Hij beveelt hun dat ze een veulen losmaken, en Hij gaat erop zitten. Als een vrije mens trekt Hij Jeruzalem binnen, gezeten op een veulen. Hij betreedt het territorium van zijn tegenstanders, niet op een rijpaard of in een koets, maar op manshoogte. Ieder mag of kan Hem in de ogen kijken en Hem aanspreken. Hij heeft niets te verbergen of te verdedigen. Weerloos en vrij rijdt Hij tussen het volk door. Al wat komt, zal Jezus vrij en bewust tegemoet gaan. Het laatste avondmaal, de voetwassing, het gebed in de Hof van Olijven, zijn laatste tocht langs de overheden van Joden en Romeinen, zijn veroordeling en kruisdood: alles zal Hij volbrengen in het volle besef van wie Hij is en wat Hem 'nu' te doen staat.

Goede vrienden, waarvoor ga je deze week kiezen? Van hoe dichtbij wil je Jezus volgen in zijn laatste dagen? Hij heeft gekozen voor zijn Vader en voor ons. Voor ons heeft Hij zijn lijden gedragen en zijn dood aanvaard. Dankbaar in de buurt van Jezus blijven: dat is de uitnodiging van Palmzondag. En misschien komt zo een beslissing naar boven, die wij 'nu' niet meer mogen uitstellen.

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen